

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/147/2017
Identifikačné číslo spisu: 8207206172
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8207206172.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu SPRAVBYT, s.r.o., so sídlom v Bardejove, Hurbanova 18, IČO: 31 683 061, zastúpeného JUDr. Jozefom Sotolárom, PhD., advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach, Južná trieda 1, proti žalovaným 1/ I. Z., bývajúcemu v G., 2/ G. Z., bývajúcej v G., obaja zastúpení JUDr. Jozefom Stašákom, advokátom so sídlom v Bardejove, Andraščíkova 3, 3/ BARDBYT spol. s r.o., so sídlom v Bardejove, Moyzesova 7, IČO: 36 476 633, o zaplatenie 1 794,16 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4 C 41/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. februára 2017 sp. zn. 8 Co 324/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní 1/, 2/ a 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. marca 2015 č. k. 4 C 41/2008-181 žalobu zamietol. Žalovanému 3/ náhradu trov konania nepriznal a určil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 886,54 eur na účet ich právneho zástupcu, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Dopĺňacím rozsudkom z 1. júna 2015 č. k. 4 C 41/2008-191 určil, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu iných trov vo výške 107,55 eur na účet ich právneho zástupcu, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Po právnej stránke aplikoval § 8 ods. 2, § 8a ods. 2 a 3, § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, § 166 ods. 1 až 3 O.s.p. Uviedol, že žaloba na zaplatenie žalovanej sumy z titulu poskytnutých služieb na základe zmluvy o poskytovaní služieb z 21. decembra 1999, a to za obdobie od decembra 2006 do augusta 2007, keď už žalobca nebol správcom bytového domu E., pretože mu bola daná dňa 21. decembra 2005 výpoveď, ktorej lehota začala plynúť 1. januára 2006 a uplynula 30. júna 2006, pričom novým správcom bol od 1. júla 2006 žalovaný 3/ na základe zmluvy z 22. marca 2006, ktorému žalovaní 1/ a 2/ odvádzali platby, nie je dôvodná. Keďže žalovaný 3/ vzniesol námietku premlčania (žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy za december 2006 až august 2007), súd prvej

inštancie konštatoval, že žalobca si voči žalovanému 3/ uplatnil svoj nárok po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. februára 2017 sp. zn. 8 Co 324/2015, 8 Co 325/2015 potvrdil rozsudok okresného súdu v spojení s doplnčacím rozsudkom vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému 3/ zamietol. V prevyšujúcej časti rozsudok v spojení s doplnčacím rozsudkom zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po právnej stránke aplikoval § 451 ods. 1 a 2, § 454 Občianskeho zákonníka, § 387 ods. 1 a 2, § 393 ods. 3 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 účinného od 1. júla 2016 (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že sa prvoinštančný súd (napriek konštatovaniu o poskytovaní služieb zo strany žalobcu žalovaným 1/ a 2/ - hoci už nebol správcom bytového domu H/3) nijak nevysporiadal s tým, prečo nepriznal žalobcovi nárok voči žalovaným 1/ a 2/ z titulu bezdôvodného obohatenia. Podľa názoru odvolacieho súdu mal okresný súd uviesť dôvod, pre ktorý s a žalovaní 1/ a 2/ na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatili. Dané skutočnosti z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu nevyplývajú.

3. Žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu čo do potvrdzujúceho výroku podal dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa § 421 CSP a dôvodné v zmysle § 432 CSP. V rámci nesprávneho právneho posúdenia poukázal na § 6, § 14 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Spochybnil priebeh schôdze vlastníkov bytov, schválenie uznesení (vrátane ich textu) a uviedol, že súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia na dané skutočnosti nezameral a ich neodôvodnil. Konštatoval, že právne posúdenie týchto okolností zvolávania a priebehu schôdze znamená zásadný právny rámec pôsobnosti zák. č. 182/1993 Z.z. Z pohľadu platnej právnej úpravy treba dôsledne rozlišovať medzi schválením zmluvy o výkone správy s týmto správcom, pretože zmluva o výkone správy so žalovaným 3/ nikdy nebola predmetom žiadnej schôdze a nikto ju nikdy neschválil. Z týchto dôvodov žalobca žiadal rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení žiadali dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (teda nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Žalobca v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 421 CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/ § 421 ods. 1 CSP), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/ § 421 ods. 1 CSP), je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/ § 421 ods. 1 CSP). V

zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP (ktoré je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP ustanovením lex specialis), dovolanie ale podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených § 422 ods. 1 CSP je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. V danom prípade sa žalobca žalobou podanou na súde prvej inštancie 29. novembra 2007, domáhal zaplata sumy 54 051 Sk s prísl. (t. j. 1 794,16 eur), kedy bola výška minimálnej mzdy 269 eur v zmysle zákona o minimálnej mzde č. 90/1996 Z.z. v platnom znení, desaťnásobok tejto sumy je 2 690 eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu sa teda týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (1 794,16 eur < 2 690 eur).

10. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu je v danom prípade vylúčená ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolací súd ani neskúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania žalobcu dovolací súd nepristúpil ani k posúdeniu, či napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

11. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.